

Over de gedichten

Ongeveer zes maanden na de plotse dood van mijn geliefde echtgenote begon een fase van diepe innerlijke verscheurdheid. Dit duurde ongeveer drie jaar, en in die tijd heb ik een aantal gedichten geschreven om mijn gevoelens lucht te geven, om adem te hebben om te leven en andere te laten leven. Ik heb dat geschreven wat in mij opborrelde. Om enige orde in het geheel te brengen heb ik mij telkens een zekere structuur opgelegd om te spelen met die woorden en die talen die me in mijn zin kwamen, zoals met noten en instrumenten in symfonische muziek. Geen enkel gedicht is tenslotte dat geworden wat ik me vooraf voorgesteld had. De inhoud heeft zich telkens na enkele verzen opgedrongen. Hoe meer gedichten men schrijft, hoe meer men er de geneugten van leert smaken. Daardoor komt het dat ik ook na 2003 verzen ben blijven schrijven in duidelijk minder dramatische omstandigheden als voorheen.

Het gaat hier ten slotte om ongeveer tachtig gedichten waarvan de helft in het Nederlands geschreven is, een vierde in het Frans en de rest in het Duits. Bijna elk gedicht ontstond bij mij in Tienen, gelegen tussen Brussel en Luik, of in mijn appartement in Darmstadt, dertig kilometer ten zuiden van Frankfurt am Main. Indien ze toevallig elders geschreven werden, dan heb ik het genoteerd samen met de datum van de werkjes. In de gevallen waar gedichten grondig herwerkt of vervolledigd werden, zijn ook deze latere tijdstippen of periodes aangegeven. De volgorde van de gedichten is bewust toevallig gemaakt door een ordening te kiezen die berust op de oorspronkelijke bestandsnamen. Zo nodig heb ik hier en daar ingegrepen om een evenwichtige spreiding van de talen te bekomen.

Door de bijzondere omstandigheden waarin verschillende gedichten geschreven werden, zijn ze meestal zeer persoonlijk en dikwijls intiem. Daarom heb ik besloten dat het vrijgeven van mijn gedichten pas vijf jaar na mijn overlijden mag gebeuren. Een individuele toegang met behulp van een paswoord wordt nu echter al toegestaan aan alle personen aan wie een gedicht is opgedragen of die een rol gespeeld hebben in het nazicht van een deel van mijn gedichten.

Zou men vroeg of laat beslissen enkele of al mijn gedichten te publiceren, dan mag dat niet in begeleiding van grafische werken of tekeningen. Daarmee wil ik benadrukken dat de meerderheid van mijn gedichten geschreven werden in een periode waarin mijn visueel geheugen en fantasie nog verblind waren, het is te zeggen voor begin 2004. Eén uitzondering sta ik toe voor de drie gedichten, met de titel 'Ik ben', die opgedragen zijn aan plaatsen die een bijzondere rol in mijn leven hebben gespeeld. In dat kader kan men de volgende zichten als thema gebruiken, namelijk de toren van de St.-Pieter en Paul kerk in Mol, de toren van St.-Germanus in Tienen, een zicht van de voorzijde van de St.-Julienne kerk in Verviers en tenslotte een zicht op de Bruilofttoren (Hochzeitsturm) aan de zijde van het met goudblad vergulde horloge in Darmstadt.

Darmstadt, 11 oktober 2009

Ik heb besloten de toegang naar al mijn gedichten vrij te geven voor zover ze in de lijst niet met een sterretje voorzien zijn.

Eerste april 2014